

MÜCADELE BİRLİĞİ

GÜNLÜK SİYASİ GAZETE

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

SON DAMLA

“Biz yarını düşünmüyoruz. Bugün yaşayalım yeter bize, başka bir şey istemiyoruz.”

Bir kadın işçinin dudaklarından dökülüyor bu sözler. Şu anda işçi sınıfının, emekçi ailelerin içinde bulunduğu korkunç yokluğu özetleyen sözler...

Belki abartı gelir kimilerine. Tahayyül etmesi zor bir yokluk zira. Öyle “askıda ekmek” ile “askıda fatura” ile geçirilecek bir yokluk değil artık sözkonusu olan. Ne de yardım kolileriyle...

“Virüs belki, açlık kesin” diyen, bu yüzden aşâğılık patronların “kar savaşlarına” sürülmeye razı olan bu sınıfın kaybedecek neyi kaldı artık?

Bu sözleri sarfeden bir insanın kaybedecek neyi kalmıştır artık? Çocuklarına verebilecek bir dilim ekmeğin hesabını

yapan bir sınıfın korkacak, kaybedecek neyi kalmıştır başka?

Sahi bu acı yokluk olmasa, dipçik zoruyla dahi gönderebilir miydiniz işçileri madenlere, tersanelere, fabrikalara? Zonguldak'ta olduğu gibi aileleriyle birlikte 800 işçiyi (sekiz yüz aile!) toplama kampı misali polis-asker eşliğinde karantinada tutabilir miydiniz?

Yarını düşünemeyecek hale geldiyse insanlar... sadece “bugün, bu akşam ne vereceğim çocuklarıma” diyorsa... bıçak gerçekten kemiktedir artık. Patlama noktasına gelmiş dayanmıştır tüm acılarla birlikte biriken öfke. Sadece bir adım, bir olay, bir genel bahane...

Artık iş, bardağı taşıracak o son damlaya kalmış demektir.

Yarını düşünemeyecek hale geldiyse insanlar... sadece “bugün, bu akşam ne vereceğim çocuklarıma” diyorsa... bıçak gerçekten kemiktedir artık. Patlama noktasına gelmiş dayanmıştır tüm acılarla birlikte biriken öfke. Sadece bir adım, bir olay, bir genel bahane...

Propaganda Bir Yere Kadar

Emperyalist ülke yönetimleri salgındaki sefil durumlarını mazur göstermek için Çin'i suçlayıp duruyorlar. İlk dönemler kendi kamuoylarında belirli bir etki yarattıklarına kuşku yok. Ama bu silah artık işe yaramıyor. Hatta geri tepiyor. Çin'in günah keçisi ilan edilmesi, mevcut devletlerin salgın karşısındaki acziyetini, başarısızlığını örtmeye yetmiyor. Bu durumun da etkisiyle tekelleri sermaye basınında yavaş yavaş kendi hükümetlerinin eleştirisi görünür olmaya başlıyor.

ABD'li The National Interest, 24 Mayıs'ta yayımlanan makalede, ABD'de salgının bu boyutlara ulaşmasının Trump'un yanlışlarından kaynaklandığı, Trump'ın Çin'i günah keçisi olarak kullanmaya çalıştığı belirtildi.

New York Times gazetesi, salgının başlangıç döneminde

test yetersizliği nedeniyle ABD'de çok sayıda vakanın kayda geçmediğini, hatta hastaların çoğuna grip teşhisi koyulduğunu yazdı.

ÇIKMAZ SOKAK

2013 Haziran Halk Ayaklanması öncesi günlere benzer bir süreçten geçiyoruz. Ancak tarih kendini tekrerr etmiyor.

Koşullar sadece biçimde benzerlikler taşıyor. Faşist devletin baskı ve terörü emekçi sınıfları, halk katmanlarını her yerde canından bezdirmeye başladı. Toplumsal öfkenin nasıl topladığını görmek için İstanbul Zeytinburnu'nda polislerin bir genci aralarına alıp dövmelerine halkın nasıl tepki gösterdiğine bakmalı... Ve bu sahneler artık her yerde, hem de günlük, saatlik görünür oldu.

Toplumun ezilen, sömürülen kitlelerinin “artık yeter” diyecekleri noktaya doğru hızla ilerliyoruz.

Koşullar yedi yıl öncesinin koşullarıyla benzerlik gösterse de temelde ciddi farklılıklar var. 2013 Haziran ayaklanmasında dinci faşist iktidarın başındaki adama öfke duyan kentli demokrat, aydın, ilerici kesimler, küçük ve orta sınıflar ön saflardaydılar. Emekçiler, onları izlemişti.

Şimdi durum tersine dönmüş durumda. Ayaklanmanın homurtusu yoksul, emekçi, sömürülen kitlelerden, işçi sınıftan ve işsizlerden; ezilen halklardan geliyor.

Polis-bekçi terörünün yoksul emekçi semtlerinde yoğunlaşması boşuna değil. Bu sefer emekçi yoksul kitleleri, işçi sınıfını, kentin küçük ve orta sınıfları izleyecek; tüm gelişme ve koşullar buna işaret ediyor.

2013 Haziran Halk Ayaklanması'nın bir değil, iki aşıl topuğu; iki ciddi zayıf noktası vardı.

Devamı 2. sayfada..

EDİTÖR

YAŞAM BİZDEN YANA

Coronavirüs salgını devam ediyor. Artık ölümler, Türkiye’de de olduğu gibi birçok ülkede binli sayılarla ifade ediliyor. İşçiler, emekçiler yani yoksullar olarak zaten her gün ölüyorduk bu sistemde. Bugünkü ölümümüzün adıdır sadece coronavirüs.

Salgında iki büyük çaba göze çarpıyor: Birincisi bizlerin yani yoksulların, ezilenlerin yaşamak için verdiği çaba. İkincisi ise burjuvazinin yani fabrikalara, tarlalara tüm üretim araçlarına sahip olanların servetlerini koruma, zenginliklerini kaybetmeme çabasıdır. Biz yaşayabilmek için insanlık dışı koşullarda da olsa çalışmak için çaba sarf ediyoruz. Ama emeğimizi satarak sadece hayatta kalabilmemize yarayan bu işlerimizden kovuluyoruz. Ya da en iyi ihtimalle ücretsiz izne çıkarılıyor. Çünkü bizi öldüren bu salgın patronların karını azalttı.

Ya salgında ölmek ya da açlıktan ölmek seçeneğiyle baş başa bırakılıyor. Çünkü bu sistemin bize sunacağı başka bir yol yok. Yaşamak ama insanca yaşamak istiyorsak bu iki yolu da reddedebilir ve kendi yolumuzu yapabiliriz. Bu yol bize ölümden, sömürden başka bir seçenek sunmayan bu çürümüş sistemi yıkmaya ve insanca bir düzen kurma yoludur.

Salgın çökmekte olan emperyalist-kapitalist sistemin krizini daha da derinleştirdi. Geriye dönüş

ve normalleşme mümkün değil. Salgın sonrası belki sağlık açısından yeni bir “normal” yaşama dönüş olacaktır.

Fakat sömür-ler ve sömürülenler için yepyeni bir “normal” yaşanacak. Sömürü daha da azgınlaşacak. Çünkü kiminin karları düşecek kimi hepten batacak. Bunun sonucunda da ya daha kötü koşullarda çalışacağız ya da hepten işsiz kalacağız. Sistemin salgınla beraber ve sonrasındaki bu yeni “normali” bize sadece daha kötü koşullarda bir yaşam sunacak.

İşçiler, emekçiler, ezilen halklar,
Sistem, topluma salgın döneminde acımasız

yüzünü çok daha açık bir şekilde göstermiştir. Salgın sonrası daha da acımasız koşulların bizi beklediği doğan güneş kadar çıplak bir gerçektir. Bu durumda var olan örgütlülüklerimizi güçlendirmek, komitelerimizi çoğaltmak zorundayız. Geleneksel doğru araçların yanı sıra dönemin belirleyicilerinden biri olan teknolojiyi de doğru ve etkili kullanabilmeliyiz. Kavga her gün daha zorlu, daha can alıcı olmakta. Ya bu sistemi yıkacağız, ya altında kalacağız! Bu yeni döneme, dönemin gerekleriyle hazırlanmalı ve mücadelemizi ona göre büyütmeliyiz. Özellikle salgın döneminde dayanışma her zamankinden daha fazla ön plana çıktı. Bu dayanışma kültürünü daha da yükseltmeli ve örgütlenmeyi geliştirmeliyiz. Koşulları göremeyen, dönemi doğru tahlil edemeyen mücadelesini de doğru araç ve yöntemlerle gerçekleştiremez. Dönemin en belirgin özelliği emperyalist-kapitalist sistemin sıçramalı bir çöküş sürecinde olmasıdır. Bu bağlamda en doğru mücadele perspektifi iktidarı hedeflemektir. “Bu kavga en sonuncu kavgamızdır artık”. Bu kavganın sonundaki zafer, bizi insanca, sömürsüz bir yaşama götürecektir. Umut bizde, yaşam bizden yanadır.

Fabrikalar Tarlalar Siyasi İktidar
Her Şey Emeğin Olacak!
Yaşasın Devrim, Yaşasın Sosyalizm!

MÜCADELE BİRLİĞİ PLATFORMU

EDITOR

Salgında Afrika Madenleri

Güney Afrika’da salgın önlemlerinin gevşetilmesiyle işletmeler açılmaya başlandı. Madenler de tekrar faaliyete geçti. Ama yapılan testlerde işçiler arasında Covid-19 virüsünün hızla yayıldığı görüldü.

AngloGold’a bağlı Mponeng altın madeninde test yapılan 650 işçinin 164’ü pozitif çıktı. Daha önce de Burgersoft platin madeninde 50 işçinin testi pozitif çıkmıştı.

Sadece koronavirüs salgını değil, Afrika’da maden işçileri arasında HIV de çok yaygın. Buna rağmen işletmeler neredeyse hiçbir önlem almadan üretimlerine devam ediyor. Üstelik şirketler ücretsiz izni dayattılar, ücretlerin üçte bire inmesini istediler.

7 yıl önce,
“üç-beş ağaç”
ile başladı Gezi
Ayaklanması
ve üçüncü
gününde tüm
ülkeye yayıldı...

ÇIKMAZ SOKAK

Baş tarafı 1. sayfada

Birincisi ve en önemlisi, küçük burjuva uzlaşmacılar ayaklanmanın “karar merci” idiler. İkincisi ise Kürdistan halklarının ayaklanmada geri durmalarıydı.

Ayaklanmanın söndürülmesinde burjuvaziye, dinci faşist iktidara hayal edemeyeceği kolaylık sağlayan bu iki koşul, geliyorum diyen ayaklanmada olmayacak!

İşte tam bu sırada, bir ayaklanmanın önünü kesmek, biriken öfkeye akan bir kanal açmak için, dinci faşist iktidar ve sermaye sınıfı “seçim” konusunu gündeme soktular. Haziran halk ayaklanmasının söndürülmesinde başrol oynayan uzlaşmacılar, liberaller, sosyal reformistler konuya balıklama atladılar.

Neden? Faşist devletin, tekelci sermaye sınıfının iktidarı işçi sınıfına, emekçilere, ezilen halklara parlamenter yolla devretmeyeceklerini kanıtlayan bunca tecrübeye rağmen bu çevreler seçim konusuna neden hala balıklama atarlar?

Çünkü, uzlaşmacılar, sosyal reformistler, liberaller seçimlerde sağlanacak basit bir çoğunluk yoluyla parlamentoyu, arkasından devleti fethedebileceklerini düşünürler.

Peki, bırakalım parlamento ve devleti belediye başkanlıklarını bile kendilerine bırakmadıklarını tecrübe ettikleri halde seçimlerdeki bu ısrar niye?

Çünkü onların düşüncelerinde, hayallerinde, tasarımlarında, gelecek düşlemlerinde sadece ve sadece burjuva sınıfa güvenmek var; hem de sınırsız, bitmez tükenmez bir güven..ve bu güven onlarda sarsılmaz bir “itikat” düzeyindedir.

Onun için sözümüz onlara değil, devrimci öncü işçilere, işçi, öğrenci ve köyün devrimci gençliğine. Ayaklanmanın gündeme geldiği, devrimin güncel/pratik bir sorun haline geldiği koşullarda devrimcilerin acil görevi, kitleleri yakın gelecekte bu faşist devletten, sermaye sınıfının boyunduruğundan kurtaracak bir devrimin zaferi için yapmaları gereken şey hakkında aydınlatmaktır.

Devrimci öncü işçinin, sınıf bilinçli öncü işçinin acil görevi budur!

"Kaza, Kader Değil Organize Cinayet!"

Tüm Çalışanlar İçin Sağlık Platformu, 22 Mayıs gecesi çıkan yangında Hüseyin Yurtsever'in yaşamını yitirdiği, 4 işçinin de yaralandığı İstanbul Ümraniye'de bulunan Finans Merkezi Şantiyesi önünde basın açıklaması yaparak iş cinayetlerini protesto etti.

Platform adına basın açıklamasını İnşaat İşçileri Sendikası örgütlenme sorumlusu Deniz Gider okudu.

22 Mayıs gecesi çıkan yangında 1 işçinin yaşamını yitirip, 4 işçinin yaralandığı olayın işçi hayatını sermayenin karından değersiz gören politikaların ürünü olduğunu belirten Gider, "Bu olay işçi sınıfına layık görülen hayatın da özeti niteliğindedir" dedi.

İşçilerin virüs kapma oranının ortalamasının en az 4 kat fazlası olması ve yaşamını yitirenlerin ezici çoğunluğunun işçi ve işçi ailelerinden olmasına değinen Gider, işçilerin işsizlik ve gerekli güvenlik önlemleri olmadan çalışmak zorunda bırakıldıklarını, bu koşullarda kendilerine layık görülen hayatın ücretli kölelik ve salgında açlık kırbacı altında çalışmak olduğunu söyledi.

3 hafta önce, İstanbul Finans Merkezi'nde şantiyelerden birinde 33 işçide pozitif vaka tespit edildiğini, virüs çıkan şantiyede işin bayrama kadar durdurulduğunu,

şantiyelerin birbiriyle ilişkide olduğunu ve diğerlerinde çalışmanın devam ettiğini aktaran Gider, "İşçilerin ve sendikaların talep ve uyarıları görmezden geldi. Bu alandaki tüm şantiyelerde çalışan işçiler hayatı risk altındayken patronların karı için üretime devam etme ısrarı, 1 arkadaşımızın yaşamına ve 5 arkadaşımızın ise ölümüne kapı aralayan nedenlerden biriydi" dedi.

"Şantiyelerde acil bir durum altında uyarı sistemi olsaydı ve itfaiye gelene kadar müdahale edilmesi için standartlara uygun yangın söndürücüler olsaydı müdahale edilir ve yangın büyümezdi.

Yatak sayısı 200'ü geçen yerlerde Yağmurlama (sprinkler) Sistemi (yangını söndürmek, soğutmayı sağlamak ve gelişen yangını itfaiye gelinceye kadar sınırlamak amacı ile kurulan ve su püskürtmesi yapan otomatik sistem) bulunsaydı yangın büyümeye ve işçi Hüseyin Yurtsever yaşıyor olurdu.

Bir koridor içindeki iki kaçış merdiveni arasındaki mesafe ilgili yönetmeliğin belirttiği aralıkta olsaydı bu kampta ölüm ve yaralanma yaşanmazdı" dedi.

Eylem "Çarklar Dönüyor İşçiler Ölüyor", "Kaza Kader Değil, İş Cinayeti", "Çalışırken Ölmek İstemiyoruz", "Sermayeye Değil, Emekçiye Bütçe", "İşçiler Birleşin Devrim İçin Savaşın" sloganlarıyla sona erdi.

Hayvan Otlatmak Parayla

Kırklareli Valiliği, kent genelindeki meralarda hayvan otlatmak için fiyat açıkladı! Valilik genelgesine göre, büyükbaş 10 lira, küçükbaş 2,25 lira...

Otlatma alanları için hayvan kısıtlaması getiren valilik, hakkından fazla hayvan otlatanların sınırı aşan her hayvan için normal ücretin 3 katı cezai işlem uygulanacağını duyurdu.

Valiliğin bu kararı "nefes alamıyorum" diyen köylüye son darbe oldu.

Bu, hayvancılıkla geçinen insanların banka borçlarını arttıracak, gittikçe tarım ve hayvancılıktan uzaklaştıracak. Sonuç olarak dışarıdan büyükbaş hayvan ithal edilecek.

Son yıllarda uygulanan tüm tarım ve hayvancılık politikaları da bu amaca hizmet etti.

Sürgünler Durdurulsun

Sürgün edilen TCDD işçileri, günlerdir eylemlerine devam ediyor.

Alsancak Gar önünde 27 Mayıs günü gerçekleştirilen basın açıklamasının ardından halaylar çekildi, sloganlar atıldı.

Emekçiler, sürgünler durdurulana kadar eylem alanlarını bırakmayacaklarını bir kez daha dile getirdiler.

"Kolluk Kuvvetiyle" İzolasyon

Zonguldak Alaplı'da Ak-Al Dinarsu İplik Fabrikasında 20 işçiye koronavirüs bulaştığı tespit edildi. Fabrikada virüs testi pozitif çıkan işçilerin sayısı 15'e yükselirken, ailelerde ise şu ana kadar 5 kişide hastalık tespit edildi.

Alaplı Kaymakamı, 800 işçinin aileleriyle birlikte 1 Haziran'a kadar "kolluk kuvvetlerinin denetiminde ev izolasyonunda" olacağını açıkladı. Kaymakam bu kararı, İlçe Hıfzısıhha Kurulu ve diğer ilgili kurum temsilcileriyle birlikte aldıklarını açıkladı.

"Haklarımızı Korumak İçin Mücadelemiz Devam Edecek"

İzmir Mücadele Birliği olarak, sağlık emekçilerine son günlerde yaptıkları eylemleri sorduk:

Merhaba, ben SES İzmir Şube Eş Başkanı Erkan Bakmaz. Ege Üniversitesi'nde çalışıyorum, hemşireyim. Malum bu pandemi süreciyle beraber bakanlığın sağlık emekçilerine dair 3 aylık tavadan bir ek ödeme sözü oldu, müjdesi diyelim biz.

Biz aslında SES olarak en başından beri özellikle performans mücadelesinde, performans "karşı" mücadele ettiğimizin altını çizmek isteriz. Çünkü bizlere dayatılan şeyin kendisi performans odaklı çalışma. Maaşlarımızın parça parça şeklinde ödenip, hem sigorta anlamında hem de emekliliğe yansımaya karşı çıkıyoruz. Biz en başından beridir, salgından önce de bunun mücadelesini veriyorduk. Bu sorun sağlıkta şiddete kadar gidiyordu. Ve şu an gelinen noktada 3 aylık tavadan ödeme sözü verildi. Ama hiçbir üniversitede, hiçbir devlet hastanesinde bunlar gerçekleşmedi. Özellikle belli yerlerde belli meslek gruplarında inanılmaz uçurumlar, inanılmaz farklar oluştu. Biz de bu adaletsizliğe karşı 26 Mayıs günü ses çıkarttık.

Ondan iki gün önce de aynı eylemi Ege Üniversitesi'nde yaptık; 25 Mayıs günü 9 Eylül Üniversitesi'nde oldu. Şimdi Yeşilyurt'ta var. Yani aslında sağlık emekçileri bir yandan gerçekten toplum ve halk sağlığını korumaya, kendi sağlıklarını korumaya çalışırken bir yandan da haklarını korumakla mücadele ediyorlar. Biz pes etmeyeceğimizi, ısrarla hem sağlık çalışanlarının sağlığı hem de halk sağlığını korumak için ve haklarımızı korumak için mücadele alanlarında olacağımızı bir kez daha bu alanda söylemiş olduk.

Geçtiğimiz pandemi sürecinde nöbet ücretleriyle ilgili de sorunlar yaşadık. Sağlık emekçilerinin nöbet ücretlerinde kesintiler yapıldı. Ek ödeme sözünün yanında ek ödemenin tam bir fiyasko olduğu ortaya çıktı. Ve bununla beraber tüm hastanelerde aslında Türkiye'nin birçok hastanesinde buna karşı eylemlilikler örgütledik. Önümüzdeki aylarda da devam edecektir bunlar. Bundan sonraki süreçte de sağlık emekçilerinin haklarını korumak için mücadeleleri devam edecektir. Teşekkür ederim.

AÇTIKLARI YOLDAN DEVRİME!

Ölümsüzleşmelerinin 49. yıldönümünde, THKO'nun önder kadroları Sinan Cemgil, Kadir Manga ve Alparslan Özdoğan'ın Nurhaklarda yaktıkları devrim ateşi hiç sönmedi. Onların mücadelesi bugün yolumuza ışık olmaya devam ediyor.

Denizler ve Sinanlar kampüs duvarlarını aşarak esas mücadele yolunun yalnızca okul sınırları içerisinde olmayacağını ve sistem içi taleplerle çözüm bulunamayacağını ortaya çok net koyarak 71 silahlı çıkışı gerçekleştirdiler. Zafere giden yolun devrimci zoru örgütleyerek, zora dayalı bir mücadele ile gerçekleşeceğini bilerek çıktıkları bu yolda bizlere örnek yarattılar. Kürdistan ve Türkiye halklarının birleşik mücadelesini esas alıp ilk çıkış noktası olarak Nurhaklara döndüler yüzlerini. İki ülkenin emekçilerini ezen, sömüren, baskı altına alan aynı egemen sınıf karşısında emekçilerin, halkların birlikte mücadele ederek kurtulabileceğini ortaya koydular.

O süreçte bu politik hattı çizen ilk onlar oldu. Sinanlar mücadeleyi büyütmek için harekete geçtiğinde, sermaye 71 silahlı çıkışının halklara devrimin gerçek yolunu göstereceğini bildiği için onları alçakça katletti. Çünkü Sinanlar, devrimi canlı ve hareket halinde bir olgu olarak görüyorlardı. Ki bugün yasal parlamentarist yollara başvurarak büyük alt üst oluşu ileri tarihlere atanlar ve yahut

hiç olmayacak bir düşmüş gibi ütöpikleştirenler kendini var edemezler, edemiyorlar da.

Bizler mücadele gücümüzü Sinanların Nurhaklar'da yaktıkları devrim ateşinden alıyoruz. Yaktıkları devrim ateşi bugün halen günceldir, çünkü faşizm bugün apaçık çökmektedir. Yönetmeyen devlet ve sermaye sınıfı bu salgın günlerinde, halkın temel ihtiyaçlarını karşılayacağına IBAN numarası göndererek halktan para istiyor! Eskisi gibi yönetilmek istemeyen halk ise ekonomik ve politik krizlerin getirisi olan açlık, sefalet,

yoksulluk, işsizlik ve intiharlar girdabından çıkış yolu olarak artık bu sistemi kabul etmiyor. Çünkü pandemiden önce de var olan kriz, korona süreciyle hızlandı ve derinleşti.

Bizlere yaşama hakkı bırakmayan bu sistemi alaşağı etmek için Sinanlar gibi mücadelede ısrarla, cesaretle, yürek ve bilinçle onlara söz verdiğimiz devrimi gerçekleştirmeliyiz. Çünkü onları var eden, tıpkı Denizler gibi adlarını tarihe yazdıran, onların tarihsel girişkenlikleri, mücadeleleri ve yaptıkları pratiklerdir.

Bugün sermaye sınıfı biz devrimci gençlerden korkuyor. Denizler gibi düşünen, Denizlerin, Sinanların devrimci mücadelelerini sahiplenen gençlikten korkuyorlar. Ama faşist devlet biz gençlerin, kadınların, Kürt halkının, işçi sınıfının mücadelesini durduramayacak. Bizler faşizme, her türlü gericileşmeye, yozlaşmaya

karşı bu değerlere sahip çıkacak ve Sinanların cüretini kuşanacak, DENİZLEŞEREK sokaklara taşacağız...

Şimdi açtıkları yoldan DEVRİM'e yürüme zamanı!

NURHAKLAR'DA YANAN DEVRİM ATEŞİ SÖNMEYECEK!

NURHAK SAVAŞÇILARI ÖLÜMSÜZDÜR!

Devrimci Öğrenci Birliği (DÖB)

Yeni Çevre Sorunumuz: Tıbbi Maske Ve Eldiven Atıkları

Koronavirüsle mücadele ve hastalıktan korunmada en önemli savunma araçlarımız maskeler, eldivenler, koruyucu önlükler ve dezenfektan sıvıların plastik şişeleri, dünya genelinde giderek büyüyen bir çevre sorununa dönüşüyor. Çevre ve özellikle de denizler, zaten büyük bir plastik atık sorunuyla yüz yüze, tek kullanımlık koruyucu araçlar sorunu daha da büyütüyor.

Virüsün yayılmasını önlemek için maskeler, birçok koşulda Türkiye dahil çok sayıda ülkede zorunlu tutuluyor.

Alışveriş arabalarında, otoparklarda, sahillerde, yeşil alanlara atılmış maske ve eldivenlerin dünya genelinde çekilen fotoğraflarını sosyal medyada görmek mümkün. Atıkları toplamak, temizlik işçilerine ve süpermarket görevlilerine kalıyor.

Fransız sivil toplum örgütü 'Opération mer propre' (Temiz Deniz Operasyonu) denizden çok sayıda maske ve eldiven çıkardı.

Örgüt, denizlerdeki "yeni koronavirüs kirliliğini" görüntüledi.

Örgütün kurucusu Laurent Lombard, çektiği videoyu Facebook'tan "uzun zamandır kullandığımız ve şimdi milyarlarca kullanılacak olan bu eldivenler yeni tür bir kirliliğin başlangıcı, dikkat etmeliyiz" mesajıyla paylaştı. Antibes yakınındaki Golfe-Juan'da dalan Lombard, deniz yatağında tek dalışta beş yüz maskesi, dört lateks eldiven ve çok sayıda boş şişe gibi plastik atık buldu.

Plastik eldivenlerin parlak renkleri nedeniyle, deniz kuşları, kaplumbağalar ve diğer deniz memelileri bunları yiyeceklerle karıştırabiliyor ve bu da ciddi yaralanmalara ve ölümlere yol açabiliyor.

Toplanmayan atıklar ise rüzgarlar ve yağmurlarla kanalizasyona girip, okyanuslara ve sulara karışıyor.

Salgın ortamında, kullanılmış maskeleri ve eldivenleri sokağa atmak, sadece sağlık açısından riskli değil. Bu koruyucu malzemelerin birçoğu geri dönüştürülemeyen ve doğada çözünemeyen materyallerden yapılıyor.

Uzmanlar, kirliliği yaratanın aslında bunları ne şekilde attığımız olduğuna dikkat çekiyor. Ancak kısa vadede anlamlı bir fark yaratabilecek bir çözümün ufukta görünmediğini de belirtiyorlar.

Euro Bölgesi Ekonomisi

Avrupa Merkez Bankası Başkanı (ECB) Christine Lagarde, Euro Bölgesi'nde üretimin % 8 ila % 12 daralacağını ve daha ılımlı senaryo için tahminlerin artık gündem dışı kaldığını söyledi.

Salgının ekonomi üzerindeki olumsuz etkilerini azaltmak için hükümetler büyük teşvik paketleri açıklarken, bütçe açıkları ile borç seviyelerinin yükselmesi ve bu durumun finansal yansımalarının nesiller boyu hissedilmesi bekleniyor.

Lagarde'a göre, Euro Bölgesi ekonomisi bu yıl, ECB'nin daha kötümser tahminlerine paralel olarak bir daralma ile karşı karşıya.

Lagarde, "Birkaç gün içinde, haziran başında rakamlarımızı açıkladığımızda daha iyi bir fikre sahip olacağız, ancak muhtemelen orta ile şiddetli senaryolar arasında bir yerde olacağız" şeklinde görüş bildirdi.

ECB Başkan Yardımcısı Luis de Guindos da, Koronavirüs salgını nedeniyle Euro Bölgesi hükümetlerinin açıkladığı teşvik paketlerinin borç seviyelerini artıracığını ancak başka bir alternatif bulunmadığını söyledi. Guindos, "Salgının sonunda tabii ki daha yüksek kamu borç oranları olacak; ancak hiçbir şey yapmamak daha kötü olurdu" dedi.

Avrupa Birliği'nin (AB) en büyük iki ekonomisine sahip Almanya ve Fransa, 500 milyar Euro'luk yeni teşvik paketi konusunda anlaşmaya varmıştı. ECB de, hükümet tahvillerini satın alarak teşvik paketlerini fonluyor.

Uluslararası kredi derecelendirme kuruluşu Fitch, Japonya ve Yunanistan'ın ardından dünyanın en borçlu ülkelerinden olan İtalya'da toplam kamu borcunun milli gelire oranının 20 puan artışla yüzde 156 seviyesine yükselmesini öngörüyor.

